

MISTROVSTVÍ
ČESKÉ SOCIALISTICKÉ REPUBLIKY
MLADŠÍCH DOROSTENCŮ NA DRÁZE
ÚSTŘEDNÍ STADIÓN TJ AUTO ŠKODA MLADÁ BOESLAV
MLADÁ BOESLAV
30. ČERVNA A 1. ČERVENCE 1984



atletika



úspěch

MISTROVSTVÍ ČSR ML. DOROSTENCŮ

V MLADÉ BOLESLAVI

Po desetiletí jsme v našem městě měli opět možnost shlédnout to nejlepší, co česká a moravská atletika v některé kategorii vůbec má.

Bezmála půlroční snažení skupiny obětavých organizátorů bylo do-
taženo do úspěšného konce : nikdo neměl důvody ke stížnostem /
časí pořadatelé nezajišťovali/ a hosté nešetřili slovy uznání
/nejvíce bylo oceňováno perfektní stravování v jídelně 7. ZŠ ve
Václavkově ulici - ještě 1 x díky, kuchařky/.

Ústřední stadión oděný do slavnostního hávu záslu-
hou desítek třepetek ukázal, jaké přednosti má
jeho dráha v období dešťů, jak výborný je stále 10+
letý japex a jak dokonale se dají v jeho areálu
pořádat akce velkého významu.

39 kolekcí medailí převzaly naděje čs. atletiky z rukou zaslou-
žících boleslavských atletů arch. Luboše Kysely /člena ÚKRRK ÚV ČS
ředitele závodu/, Ing. Václava Nováka /předsedy oddílu a organi-
začního výboru mistrovství/, mistra sportu Václava Bečvárovského
/místopředsedy oddílu/ a Přemysla Dolenského /věnoval ze své bo-
haté sbírky ceny pro vítěze obou osmistovek/ při slavnostních c-
remoniích uvozovaných znělkou mistrovství ČSR /úvodní tóny zn-
mé písně „Boleslav, Boleslav“ v disco úpravě pro mladé/.

Jedinou medaili domácím barvám získal 16 letý oš-
těpař Jan Rýdl za osobní rekord 5716 cm. Mezi fi-
nalisty se dostali i jeho oddíloví kolegové Trhoň,
Vodseďálek, Žádný, Lěchner, a svými výkony se ne-
ztratili.

Výkonem č. 1 byl bezpochyby československý dorostenecký rekord
českobudějovického Kratochvíla /16/, zlepšivšího se v závodě o
lý decimetr a porazivšího druhého v závodě o 27 cm ! Petr převzal
kromě medaile a diplomu i zvláštní cenu. Moc nechybělo ani olo-
mouckému Svobodovi k překonání čs. rekordu v tyčce /útočil na 47
cm, sám začal skákat, když soupeři doskákali/.



Nejrychlejší štafeta přijela na mistrovství až ze severomoravského Třince, druží skončili sprintéři Slovanu Liberec, z bronzu se radovali chlapci z VOKD Poruba z Ostravy.

Tito tři patnáctiletí chlapci se radovali z medailí v běhu na 100 metrů překážek : zleva Zdeněk Walach /TŽ Třinec/, Pavel Jagoš a Tomáš Králík /oba Zbrojovka Brno/.



Cíl běhu na 800 m 16 letých : 474 Jiří Maida, Technika Brno, 260 Jaromír Skalický, Baník Příbram, 357 Roman Tiefa, Spartak Nové Město nad Metují, 217 Martin Miller, Sparta Praha, 261 Daniel Trhoň, Auto Škoda /v cíli 5. v osobáku 2:02.4 min/, 389 Tomáš Jarmara, VOKD Poruba, atd.

Závěrečná třetina finále 16 letých dvoustovkařů : pro zlato si běží vítěz stovky Pavel Holomek /VS Tábor/ ve III. dráze, pro stříbro Petr Šabacký /Jablonec/ v I. dráze a pro bronz Martin Svoboda /Liberec/ v VI. dráze.





A zde vidíme jabloneckého Novéka v 6. dráze, jak překonává I. překážku v rozběhu, odkud se do finále kvalifikoval s Kubcem z Ústí n. L. /blondák ve III. dráze/.



Trojice nejrychlejších šestnáctiletých z překážkové třístovky : odleva Lukáš Drozd /Slavia Havířov/, Miroslav Novák /LIAZ Jablonec/ a Jaromír Andr /Transporta Chrudim/.



Poslední třístovka 16 letých patnáctistovkařů : náskok zvyšuje pozdější vítěz Marek Žák /Zbrojovka Brno/, další pořadí už zůstalo nezměněno - 391 Pavel Laris /VOKD Poruba/ a Radek Bílý /Jiskra Domažlice, vítěz sobotní „trojky“/.

KRÁSA MLADÉ ATLETIKY



Triumf plzeňské atletiky aneb konec čtyřstovky 16 letých : vítězí Ondřej Hes /Škoda/ před Alexandrem Tichým /Dynamo/ ve III. dráze.



Vodní příkop děvává každému závodu na 1500, 2000 nebo 3000 m překážek punc atraktivnosti. Zde se „osvěžují“ 218 /Tomáš Čejn, Sparta Praha, 2./ a 222 /Jan Staněk, Spartak Praha 4, 1./, ostatní mají vodu těsně před sebou.



V polovině osmistovky 15 letých : tempo udává šumperský Martin Černošous. Pozdější vítěz Martin Chaloupecký /Poldi Kladno/ zatím s č. 266 čtvrtý.



Jak nejlepší 15 letí, tak nejlepší
16 letí osmistovkaři s Přemyslem
Dolenským, vítězové se zvláštní
cenou, která jim bude léta připo-
mínat tento závod v Ml. Boleslavi.





Tři nejlepší dálkaři /16/ : 1. Roman Veselý /Znojmo/, 2. Petr Šabacký /Jablonec/, 3. Jiří Stehlik /Zbrojovka Brno/.



Soubor obětavců, bez kterých ^{by} nebyl nikdy žádný závod závodem, ani toto mistrovství : naši rozhodčí /záběr na běžeckou skupinu/.

Úspěchy ŽELEZNÉHO a VOLFOVÉ

V mezistátním utkání dorostenců Maďarsko - NDR - ČSSR v maďarském Miškolci o prvním červencovém víkendu zvítězil v oštěpařské soutěži mladoboleslavský Jan Železný výkonem 7578.

Honza úspěšně navázal na svá nedávná vítězství na federálním mistrovství juniůrů v Třinci a na dorosteneckém mistrovství ČSR v Praze.

Letos zjara se po mateřské dovolené vrátila na dráhu nejrychlejší mladoboleslavské sprintérka všech dob Zdeňka Volfová - Nevjelijová. Proto její medaile /bronz/ z republikového šampionátu dospělých v Praze na počátku července může mít oprávněně přívlastek „nečekaná“. Svěřenkyně Mirka Zdílny uběhla 100 m za 12.18 sekund

„K oštěpu mě přivedl táta“

Předsednictvo výboru Atletického svazu Středočeského kraje vyhlásilo deset nejlepších atletů a pět trenérů. Mezi nimi byli i otec a syn Železných, svěřenci Auto Škody Mladá Boleslav. Jan Železný, sedmnáctiletý učen. p. AZNP, patří mezi nejlepší československé oštěpaře. A právě tento spór se stal tématem našeho rozhovoru.

● Honzo, už tři roky věnuješ všechn svůj volný čas královně sportu — atletice. Jak jsi se dostal k jedné z jejích četných disciplín, oštěpu, a jaké byly tvé první sportovní úspěchy?

„Dříve jsem hrál za Auto Škoda házenou, které jsem zůstal věrný až doposud. K oštěpu mě přivedl táta, který je i mým trenérem. Ten byl dříve naším dobrým oštěpařem, stejně jako maminka, která držela deset let československý rekord v kategorii dorostenek s hodem 44,72 m.

První závod, kterého jsem se zúčastnil, byl krajský přebor mladších dorostenců v Čelákovicích, kde jsem hodil 67,40 m a stal se tak držitelem československého rekordu v této kategorii. Potom následovaly další závody v této kategorii, z nichž se mi nejvíce dařilo na Strahově, kde jsem hodil 71,24 m a získal tak opět československý rekord, který dosud nebyl překonán. Dobře se mi vedlo i v kategorii starších dorostenců v Banské Bystrici. Tam jsem získal další československý rekord s hodem dlouhým 74,34 m.

● Velký úspěch měl i v Poháru Družby v Leningradě, kterého se zúčastnila celá absolutní špička oštěpařů ze všech socialistických zemí. I přes silnou konkurenci získal páté místo hodem dlouhým sedesát metrů. Úspěšný byl i na mistrovství Evropy juniůrů, kde byl s 71,06 m šestý. Na festivalu mláde-

že ve Vídni byl třetí. S dobrými výsledky reprezentoval naši republiku v Rumunsku, Polsku... Jak sami vidíte, dokázal toho, přes své mládí, na sportovních kolbištích tolik, že Auto Škoda může být právem hrdá na svého mladého svěřence. Nic však není zadarmo, a to platí ve sportu dvojnásob. A jak trénuje Jan Železný?

„Učím se jistěm rokem automechanikou, a tak na trénink mi zbývá čas až po škole nebo po práci. Denně posílují pět hodin a po večerech se pak učím. Trénuji společně se skupinou mladoboleslavských oštěpařů pod lícovným vedením. Chodíme do posilovny do haly, a když je hezké počasí, tak i na hřiště. Dobře mě připravuje i házená. Zajímavé je, že na tréninku házím málo, často podprůměrná. Na závodech se však dokážu soustředit a vydám za sebe všechno.“

● Jaké jsou tvé sportovní plány?

„Je to především další turnaj Družby, který se letos uskuteční v Bulharsku. Chci bych obhájit své třetí místo, ale bude to o hodně těžší než před rokem. Potom mě čekají další závody v Maďarsku, NDR, Polsku... a v roce 1985 mistrovství Evropy juniůrů v NDR.“

● A tvé největší sportovní přání?

„Nejvíce bych si přál, aby se naši oštěpaři probodovali na příštím olympijské hry, a abych i já mohl s nimi reprezentovat svou vlast. Proto jsem si dal za svůj osobní cíl, že hodím 80 m. Je to sice hodně, ale věřím, že to dokážu.“

● Dobře výsledky v této sportovní disciplíně dosahuje i Janův bratr Petr, který je v současné době v Dukle Banáská Bystrica. I jeho trenérem byl táta — Jan Železný — dřívější reprezentant Auto Škody a Dukly Praha. Dnes je trenérem I. třídy. A co říká sportovním úspěchům svých synů?

„Samozřejmě, že z nich mám radost. Petr šlape Honzovi na paty, chce být lepší. Myslím si, že toto zdravé citění dává jim správným „hnačím motorem“. Obdivuji jejich pevnou vůli, které je u sportovců tak třeba. Přál bych si, aby byli nejen dobrými sportovci, ale i dobrymi lidmi.“



ROD OŠTĚPÁŘŮ



JAN ŽELEZNÝ

NAROZEN 16. 6. 1966 /
183 cm / 70 kg /
SVOBODNÝ /
VYUČENÝ AUTOMECHANIK /
ČLEN AŠ MLADÁ BOLESLAV /
TRENÉR
JAROSLAV ŽELEZNÝ /
JUNIOŘSKÝ
A DOROSTENECKÝ
REKORDMAN
V HODU OŠTĚPEM

Mladoboleslavský rod Železných by měl za svou věrnost královské sportu dostat erb se čtyřmi oštěpy. Schválení tohoto výnosu by mohl podpořit již sobotní závod při Družbě olympijských nadějí v Plovdivu, kde patří nejmladší odnož tohoto rodu — Jan — mezi favority.

Jaroslav Železný má osobní rekord 71,98. «Na tartanu bych využil svou rychlost k ještě delším hodům.» Jeho žena, za svobodna Horáková, překonala pětkrát rekord mladšího dorostu (nejdál 43,77) a v kategorii dospělých házela za 45 metrů. Po atletické svatbě se oddíl rozrostl o dva Železně-juniory. Otec jim dal do vinku oštěpařský švih, po mamě zdědil pružnost a Jan navíc chladnou hlavu, tak důležitou v klíčových závodech. Rozumné vedení rozvíjelo jejich talent s mimořádným citem, ruku si cvičili na prutech, házeli kamením přes tybník. Atletika je chytla, cesy na stupně vítězů však jsou různé. Starší Petr (ročník 1964) dostal základy ve sportovní škole, v roce 1978 byl nejlepším oštěpařem v kategorii žu-

ků, mezi elitu patřil v mladším i starším dorostu. Nyní je v Dukle B. Bystrica, ale poznamená Šlach (při nevydařeném floupu) letos ještě neházel.

Mladší Jan se na atletický stadion dostal oklikou přes hokej a především házenou (všestrannost připomíná jeho vývoj světového rekordmana Hohna). K rodinné disciplíně se vrátil až v 15 letech a hned byl ve svém ročníku druhý (64,42), předloni několikrát zlepšil rekord mladšího dorostu, v tomto směru předčil i maminku, a nejdál hodil 71,08. Loni už doslova zářil, jako sedmnáctiletý se stal nejmladším juniorským mistrem

S oštěpem V ERBU

ČSSR, překonal rekord staršího dorostu i juniorský, při Družbě v Leningradě vybojoval 112 bronz a na juniorském mistrovství Evropy byl ve finále šestý, ačkoliv soupeři byli o dva roky starší!

V zimě měl několikrát možnost trénovat s naší «jedníčkou» Zdeňkem Adamcem, kterého si velice váží, jako oštěpaře a především jako mimořádného člověka. «Nemá přede mnou žádné tajemství, mohu se ho na cokoli zeptat!» I letos se Jan Železný s činkami při přípravě prakticky nepotkal, mezi urostlými svalovci vypadá u oštěpařského sektoru jaksi nepatřičně. Jen do chvíle, než se poprvé do oštěpu opře.

Přesně tak tomu bylo při prvním kole ligy, 13. května v Edenu. Atmosféru kazilo mírné počasí, je našťáustí zvyklý trénovat venku, i když sněžilo. Znovu překonal juniorský rekord (77,40) a pak vyhrál všude, kde se objevil: na juniorském mistrovství ČSSR, při mezinárodním trojtýdenním Maďarsko-ČSSR-NDR v Měskoci, na dorosteneckém mistrovství, ale právě při něm nachladl, týden ležel s anginou a měl na sebe vztek — přišel by v podobné situaci start odřekl v Nymburce ztrátu doháněl, na tréninku však Železný-senior se synem přišel spokojen nebyl, pokusy se mu zdály být příliš úspěšné. Při utkání s juniory NSR Jan opět zářil, vyhrál se 76,80, přestože na jeho vkus nebylo tempo soutěže ideální. «Stále jsem se oblékal, svičkal, oblékal, svičkal, trochu jsem vychladl a šestý pokus mi utekl z ruky. Měl jsem na víc; velký výkon si schovávám do Plovdivu. Na výhru by mělo stačit 78—79 metrů. Soupeři z NDR, Bulharska a Kubu budou jistě také dobře připraveni, ale po loňském bronzu chci pochopitelně vyhrát.»



TRENÉR A OTEC JAROSLAV ŽELEZNÝ

Veliké vítězství Železného



«V kvalitní konkurenci čs. výprava měla výtečně. Za největší osobnost na výpravě jsme předem označili oštěpaře Železného. Soutěži však prošel jako verén, i ten nejméně zdařilý pokus na výhru stačil...» [Československý sport 7. srpna 1984 v hodnocení účasti mladých čs. atletů na soutěži talentů a chlapčáků zemí «Družba 1984» v Plovdivu].

Od prvého pořadání každoročních zjednotěných atletických dorostenců zemí socialistického tábora «Družba» se pravidelně do čs. výpravy dostávali i závodníci mladoboleslavské Auto Škody. Zpravidla končili v rámci finálových umístění. Novou medaili Boleoslavků získal vloni v hodu oštěpem Jan Železný. A letos čerstvý absolvent SOUS ŽANP Ml. Boleoslav odjel bulharského Plovdivu jako favorit. Tělo své nevděčně úlohy se osvědčilo. I když sčítanec svého otce Jaroslava Železného zhořel na jedničku. Výkon 76,52 znamenal skvělé vítězství a veliký úspěch jak pro československou dorosteneckou reprezentaci, tak pro československý oštěp vůbec.

Svoji výbornou formu «prodal» Jan Železný již několik dní před plovdivským vrcholem letošní sezóny: v Praze vyhrál o 14 m v mezinárodním dorosteneckém síletnutí ČSSR-NSR.

V současné době patří mladý atlet A to Škody mezi nejlepší oštěpaře své vekové kategorie v Evropě a svůj výkon, kterým se už v 18 letech zapsal mezi nej-

větší osobnosti šedesátiletí mladoboleslavské atletiky právě v předvečer svého třetího jubilea. A další cíl je jasný: překročit desetimetrovou hranici.



SETKÁNÍ GENERACÍ OŠTĚPAŘŮ - Z.M.S.F. FIEDLER

GRATULUJE JANU ŽELEZNÉMU (VEDLELKVEREK , DALŠÍ VÝBORNÝ OŠTĚPAŘ)

ŽELEZNÝ PŘEKONAL OPĚT REKORD

Druhá zářijová sobota letošního roku se navždy zapsala do dějin československé atletiky: první dorostenec a junior v její historii hodil 800gramový oštěp za hranici evropské třídy dospělých - 80 metrů. Stadion v Praze - Edenů vi- děl hod mladoholeslavského s. aršího do- rostence Jana Železného a pokus měl 8132 cm. Třetí letošní zlepšení vlastního čs. rekordu svěřence oca Jana Železného je nejen novým rekordem ČSSR st. dorostenců a juniorů a mužů TJ Auto Skoda, ale též výkonem evropské mládežnické supertřídy.

Vioní hodil syn bývalé československé dorostenecké rekordmanky v oštěpu a někdejší oštěpařské letité opory mladoholeslavského ligového celku 7434 cm a jeho letovní vzestup je v historii této disciplíny v ČSSR nebyvalý. Proto se dá bez nadsázky říci, že v roce 1984 je Jan Železný nejlepším československým atletem mládežnických kategorií ve své věkové kategorii, leos neprohrál závod ani v mezinárodní soutěži.

NÁRODNÍ DOROSTENECKÁ LIGA

Aletci Auto Škody byli jedním ze 3 oddílů v ČSR, jehož všechny čtyři dorosty postoupily z přeborů krajů do národní dorostenecké ligy (další jsou LIAZ Jablonce nad Nisou a Slovan Liberec). A v této soutěži ne příliš početné celky mladoholeslavských nestačily na konkurenci oddílů disponujícími středisky vrcholového sportu, popř. internátními středními školami.

Na ústředním stadioně v Mladé Boleslavi se konala soutěž mladších dorostenců. S převahou zvítězil LIAZ Jablonce nad Nisou s 254,5 bodů před Bohemians Praha se 191 bodem. Domáci zůstali 6 bodů za třetím Libercem a společně s Dynamem ZČE Plzeň získali 128,5 bodů. Jediné vítězství modrozlutých získal v běhu na 800 m Trhoň za 2:06,0 min., druhý skončil v oštěpu Rydl (5395 cm) a třetí v chůzi na 5 km Cindř (29:46,6 min.). Oddílový rekord na 300 m překážek zlepšil Solníčka na 44,4 s.

Starší dorostenci bojovali o ligové body v Praze a 123,5 bodů znamenalo páté místo, když do celostátního finále postoupili chlápci z Jablonce a Kladna. Železnému skvěle sekundoval další velký oštěpařský talent Kverek (letos už 6916 cm) a výkonem 6602 cm skončil druhý, stejně jako Hrnčíř 200 m (23.11 s.) a Šifra v trojskoku (1388 cm), o místo hůř došel na 10 km Svoboda (1:05:26,8 hod.). Prvenstvím na 800 m potvrdil své předpoklady Polánek (1:58.12 min.).

Mladší dorostenky, spoléhající převážně na mladší ročník 1983, skončily osmá s 21,5 body, když se většinou dívek vůbec v Praze nedařilo. Vedoucí příčky si zajistily závodnice Jablonce (155,5) a Kladno na 129 bodů.

V Jablonci nad Nisou se utkaly starší dorostenky, vybraly domácí atletky získkem fantastických 226,5 bodů před Bohemians Praha (119,5 b.), 57,5 bodů Auto Škody znamenalo 5. místo. Druhé až třetí místo ve finále na 100 m překážek patřilo Jarošové (15,7 s.), třetí se umístila Kržová v dálce 529 cm a Nevosadová v oštěpu (3746 cm).

ATLETICKÁ MLÁDEŽ ÚSPĚŠNÁ

Krajské finále jednotlivců středčeského žactva bylo uspořádáno 8. 9. v Neratovicích. Sedm prvenství získali mladí závodníci Auto Škody: 150 a 300 m vyhrál Kačaník za 17,8 a 38,5 s., 3 km ušel nejrychleji Kameník za 18:58,8 min., v dálce zvítězila Krylová s 500 cm, kriketem hodil nejvic Hanzlík 5483 cm, na 300 m byla nejrychlejší Karbanová za 47,7 s., titul v kriketu získala za 4383 cm Karmazínová.

Běh deníku Svoboda, kvalifikace na pražský Běh Rudého práva, byl letos konán na Konopišti. Třikrát vystoupili na nejvyšší stupeň mladí běžci Auto Škody: mladší zák Hart (traf 700 m), starší zákyňe Křížková (1200 m) a starší dorostenka Dlásková (1700 m). Právo startu v PKO JP na Běhu Rudého práva si vybojovali starší žáci Re1 a Křížková, mladší dorostenka Boháčková a st. dorostenky Dlásková, Bradáčková a Krbečková. (mk)

Řádky z lehké atletiky



VRHAČI ČSSR mají Arenéra Z MLADÉ BOLESLAVĚ



Jak »stréc« Zikmund zlákal Josefa Brycha k atletice

TRENÉR bez TRENÉRA

Vrhači jsou v posledních desetiletích výraznou oporou československé atletiky. Od Dany Zátokové počínaje a konče dnešní generací Irmicha Bugára a Heleny Fibingerové v každém desetiletí posledního vývoje se podařilo nejen jednotlivcům dotáhnout se na špičku světového pořadí. Dana Zátoková a Ludvík Daněk byli olympijskými vítězi, Bugár a Fibingerová jsou mistry světa. Do pokladnice přispívali Jaroslav Brabec, Jaromír Vlk, Mirek Janoušek, Gejza Valent, Zdeněk Adamec, František Vrbka, Jiří Dadák, Miloš Máca, Zdena Šilhavá, Jiřina Němcová, Stěpanka Mertová, Vlasta Pežková. Z tohoto hlediska jsou vrhy skutečnou ozdobou čs. atletiky. A je faktem, že i v letošním roce vrhači patří stále k největším oporám reprezentačního kolektivu i nadějně pro současnou a příštího atletického vrhače.

Dnes je Josef Brych už pět let reprezentačním trenérem. Vraťme se však k jeho příchodu a strachu...

»Moc jsem si nevěřil. Jednak jsem nastupoval do funkce po takové osobnosti, jakou v naší atletice byla Dana. A navíc jsem měl obavy, jak mne přijmou zasloužilí a zkušenější trenéři, kteří pracovali s vrcholovými závodníky. A hlavně, jak se podaří vychovat nové závodníky pro všechny vrhačské disciplíny. Obavy však byly plané. S trenéry vrhačů jsem se rychle spřátelil — jsou to lidé pro svou věc nesmírně zapálení, chytří, zkušení. S jejich spoluprací a pomocí se podařilo mnohé udělat dřív, než jsem si myslel. Za dva roky jsme měli nejen Bugára a Fibingerovou, ale i Machuru, Šilhavou, Valentu, pak i Kubeše, Adamce — chytli jsme se ve všech disciplínách. To není má zásluha, to udělali moji přátelé. A mým úkolem je připravit jim takové podmínky a předpoklady, abychom úspěchů mohli dosahovat.«

Denně cestuje Josef Brych ráno z Mladé Boleslavi do Prahy a večer se vrací. Pokaždé cesta trvá téměř dvě hodiny. A to je příležitost v autobuse přemýšlet o tom, co je třeba udělat.

»Je to dlouhé a náročné cestování, ale snažím se ho využít podle možnosti. Trenérské povolání, to je samozřejmě profese, ale abych si mohl dělat s plným zaujetím, pak to musí být i koníček. A moje hobby to skutečně je. Některá má pro mou práci plně pochopení i manželka Alena. Kdyby mne trénovala výška, teď vytváří pro mou práci dokonale zázemí. A tak využívám každé možnosti k tomu, abych po návratu domů měl více času pro rodinu. Přemýšlám hlavně o svých úkolech — abych třeba nezapomněl naplánovat výcvikový tábor, zajistit nářadí, obuv, organizovat tréninkovou přípravu. A tak se blok plní poznámkami a přišel den je co dělat.«

Dnes jsou vrhači v atletice silnou skupinou. Ale i Bugár a Fibingerová jednou skončí — a pak možná bude Josef Brych zase se strachem počítat, kdo je nahradí.

»Nemuselo by to být tak zále. Letos se nám při mládežnických soutěžích představili vhodní závodníci potřebných somatických parametrů. O naději by nouze být neměla. Jenže otázka je, zda se budoucí vrhači dostanou do správného prostředí. Vrhač se výkonostně prosazuje pzději, v TSM není dost vrhačských trenérů, a tak se při výběru na vrhy dost zapomíná. Letos třeba máme zařazeno v TSM skoro 50

děsítek, ale jen čtyři koulačky. Tento nepoměr mne zlobí. Bylo by správné, kdybychom mohli ovlivňovat kam a ke komu nadějný chlapec a děvčata přijdou. Jenže takový přechod je spojen vždy s řešeními problémů, které jsou mnohdy úplně neřešitelné. Převést třeba Palyzovou, navštěvuje v Hranicích jedinou přámyslovou dřevařskou školu u nás! Pak je cesta z Hranic do Ostravy opožděná a vedení trenérů Smída ovlivněno nutností dlouhých cest na vítkovický stadion. A takových případů, kdy nám brání zařazení do škol nebo učilišť, nechtěl rodič pustit své dítě ze zřetel, různé předpisy — je dost.«

Spolu s dr. Ladislavem Patakyem z bratislavské ETVS se Josef Brych podílí na systému, kterým by se vyhledávaly vrhačské naděje. V sedmém čísle letošního ročníku odborného měsíčníku Atletika je jejich práce poprvé publikována.

»Ve spolupráci s Výzkumným ústavem čelovčevých v Bratislavě jsme připravili nový systém. Máme zpracovány růstové monogramy, speciální tabulky pro určení výkonosti v jednotlivých letech, testovací baterie, ap. Osvědčil se nám při testovacích srazech členů tréninkových středisek mládeže — o budoucích vrhačích bychom mohli mít jasno. Teď potřebujeme systém zavést i do středisek. U nejmladších jsme si např. na přeběhu ČSSR ověřovali, jakou školu chtějí zvolit v budoucnu — i tady chceme při výběru ovlivnit názory a prospět tak budoucí vrhačské specializaci a správných trenérů.«

Dvacet let pracuje Josef Brych jako trenér z povolání. Má tedy dostatek zkušeností, ale i hodně pláň a plánů.

»Co bych si přál? Ještě jednou zopakovat takové úspěchy vrhačů jako na MS v Helsinkách, to byl zážitek, který mi zaplatil za vše, co jsem dosud dělal. A pro budoucnost? Takovou spolupráci s osobními trenéry reprezentantů jako dosud, rozšíření špičky ve všech disciplínách aspoň na dvojnásobek, abychom získané pozice nejen udrželi, ale v budoucnu ještě zúročili.«

Od roku 1980 je reprezentačním trenérem vrhačů JOSEF BRYCH. Stále usměvavý vysoký muž se ujal role, pro kterou se připravoval vlastně už od nejútlejšího mládí, kdy začínal v rodném Bakově nad Jizerou. A dnes se pyšní titulem vzorný trenér, ač sám ve svém závodění vlastní trenéra nikdy neměl (osobní rekord v disku má přesto kvalitu 48,86 m).

»Do funkce trenéra vrhačů jsem se možná dostal náhodou. Po patnácti letech trenérské práce na dřívější základně a pozdějším TSM v Mladé Boleslavi mi napsala Dana Zátoková. Odcházel z svého místa, a tak mi nabídl, abych místo převzal po ní. Tři čtvrtě roku jsem váhal, stále jsem si říkal, zda vůbec na takovou funkci mám. Ostatní mne přesvědčili, nejvíce Miloš Dajbich, a tak jsem se rozhodl, že to zkusím. Z ledna 1980 jsem nastupoval trochu se strachem, jak mne ostatní trenéři přijmou a jak se podaří zaplnit mezeru, která vznikala po odchodu Daňka, Vika, končil pomalu i Brabec a my jsme měli vlastně jen Bugára a Fibingerovou.«

Josef Brych začínal se sportem velmi brzy. Není divu, v Bakově n. Jizerou bydlel přímo v tehdejší sokolovně, na hřišti to bylo pár kroků. A protože už jako kluk byl pěkně urostlý, zkoušel všechno. Nejvíce házenou.

»Ale nejen házenou, lyžoval jsem, hrál volejbal. Na atletiku a vrhy jsem moc nemyslel. V házené jsem po dorosteneckém věku byl dokonce ve výběru branců do Dukly. Ale s tím, že jsem předsedal, se zasloužil mi přijít, běžec Luboš Kysela. Vedl u nás atletický kroužek a mně to nedalo, abych nezkusil běhat s nimi. Cesta vedla do Mladé Boleslavi, tam působil bývalý čs. reprezentant v běhčích Ing. Hron — a tak jsem začal s atletikou. Více méně doplňkové — a ještě jako běžec. Možná že mi to pomohlo — ani později, kdy už

jsem trénoval, pro mne nebyly fartičky 10—20 km velkou zátěží.«

Z házenkáře, volejbalisty, lyžaře a běžce se však stal přece jen vrhač-diskař. Zásluhu na tom má populární diskař předválečné éry prostějovský »stréc« Zikmund.

»Na vojně jsem se k házené nedostal, byl jsem přidělen do Prostějova. A tam jsem se seznámil právě se »strěcem« Zikmundem. Tehdy jsem byl do vrhů zamilován. Díky »strěci« Zikmundovi se ze mně stal vrhač tělem i duší!«

Zajímavé je, že prostějovský diskař Zikmund byl vlastně jediným trenérem, kterého během své závodní činnosti Josef Brych poznal. I po návratu z vojny trénoval sám, bez trenéra, chytal informace z dostupné literatury a od zkušenějších vrhačů na závodech.

»Možná, že to byla chyba, proto jsem asi nikdy nechal padělat ustrá. Mou závodní činnost zastavilo zranění loketního pouzdra při odebávání kulíček v zimě. Bylo mi 24 let a nechtěl jsem se smířit s tím, že bych měl od atletiky odejít. Připomínal jsem si dny, které jsem strávil v Bakově při vedení žáků — a to mne dovedlo na myšlenku: buď trenérem!«

Byl. Vedl v Mladé Boleslavi žactvo a dorost (v družstevě měl jednu z nejnadanějších čs. skokanek do výšky, Věru Bernardovou), absolvoval trenérskou školu.

»To bylo v roce 1963, ať mlád, pracoval jsem už v krajské trenérské radě. Tehdy za mnou přišel Jaroslav Vit, funkcionář krajské atletické sekce, a nabídl mi, abych převzal vedení mladoboleslavské základny. Slovo dalo slovo, začal jsem trénovat atletiku profesionálně. V Mladé Boleslavi jsem byl 15 let. Za tu dobu moji svěřenci získali 64 medailí na mistrovstvích a přeborech ČSSR, odtud vyšli např. vrhači Dukly Dvořák, Vittek, oštěpař Šangl a další. Byla to léta sbíraní zkušeností. Dělal jsem vlastně všechno. Lajnalval hřiště, vyplňoval zápisy, rozhodoval, trénoval, funkcionář. Ale bylo to užitečné a pro mne mladoboleslavská praxe byla velkou školou.«

IX. ROČNÍK **VELKÉ CENY** **MĚSTA MLADÉ BOLESLAVĚ**

V HODINOVCE NA DRAŽE

Kvalitní organizace umocněná ideálním počasím - takové byly podmínky pro letošní ročník populárního chodeckého klání, jehož se poslední srpnovou nedělí zúčastnilo 29 závodníků, 5 z NDR.

26.8.84

Od prvních metrů nechal současný nejlepší chodec ČSR /jediný konkurent báňskobystrické chodecké školy/ Ivo Piták z Jablonce n. N. nikomu šanci a k hranici 14 km mu chybělo hodně málo - po mezičase na 10 km 42:52.0 min /= rekord dráhy/ má nový rekord ČSR hodnotu 13 920,10 m. Při vyhlášení doplnili trojici nejlepších jeho oddílový kolega Černý a Simon z VŠ Praha /výkony 12.620,60 a 12.318,70 m/.

Druhý nejlepší výkon celkově / 12.946,60 m / však zaznamenal starší dorostenec UK Bratislava Štefan Malík /rekord dorostenců SSR/. Mezi staršími dorostenci se umístili dále v hodnotných výkonech Lihotský /v ZTS Martin ho připravuje někdejší boleslavský ligový chodec Vladimír Devátý/ a Svoboda /Dynamo Plzeň/ s 12.206,90 a 11.741,70 m.

Mladší dorostence s převahou vyhrál Příhonský /Lokomotiva Děčín/ za 11.455,10 m.

Držitelka dosavadního čs. rekordu žen Jana Zárubová - Smolové z Atletiku Praha se zapsala i letos do listiny vítězů. Svůj rekord zlepšila na 11.284,80 m a přidala i další čs. rekord v mezičase na 10 km : 52:53.8 min.

A příští jubilejní 10. ročník Velké ceny bude mít co dělat, aby mohl letošnímu co do kvality konkurovat.

A co domácí : v mužích došel Standa Mezera 4., ušel solidních 12.258,50 m.

LIGA

dospělých

SKONČILA

bez překvapení...

IV. kolo národní atletické ligy ve skupině B viděl poslední prázdninovou sobotu Turnov. Na většinu celků dopadl jako každoročně prázdninový úpadek podmíněný mnoha objektivními /chmely/ i subjektivními ^{důvody} /nechuť podstupovat do slova i do písmene tréninkovou řeholi ve vedrech při prázdninových pobytech či rodinných dovolených/. V podstatě už šlo jen o to, kdo v mužích doprovodí jablonecké béčko do finále národních lig. Budou to jejich severočeští sousedé z pod Ještědu, vítězové posledního kola. Pohledy na tabulky :

IV. kolo mužů

1. Slovan Liberec	193,5	8
2. Poldi SONP Kladno,	192,5	7
3. VTJ Kutná Hora	181,5	6
4. LIAZ Jablonec n.N. B	114,5	5
5. Dynamo Pardubice	109,5	4
6. AUTO ŠKODA ML. BOLESLAV 95	95	3
7. Slavoj Stará Boleslav	54	2
8. TJ Turnov	56,5	0

konečná tabulka mužů

1. LIAZ Jablonec n.N. B	700,5	29
2. Slovan Liberec	667,5	26
3. Poldi SONP Kladno	690	25
4. VTJ Kutná Hora	657,75	22
5. Dynamo Pardubice	564,75	18
6. AUTO ŠKODA ML. BOLESL. 360	360	12
7. Slavoj Stará Boleslav	287,75	8
8. TJ Turnov	243,75	3

IV. kolo žen

1. LIAZ Jablonec n.N. B	168	6
2. Slavia Praha IPS	167,5	5
3. Sp. Hradec Králové	117,5	4
4. AUTO ŠKODA ML. BOLESLAV 100	100	3
5. Dynamo Pardubice	100	2
6. Poldi SONP Kladno	76,5	1

konečná tabulka žen

1. LIAZ Jablonec n.N. B	620	22
2. Slavia Praha IPS	672,5	21
3. Dynamo Pardubice	513,5	14
4. Sp. Hradec Králové	496	14
5. AUTO ŠKODA ML. BOLESL. 395,5	395,5	9
6. Poldi SONP Kladno	306,5	4

Takže boleslavské celky své posty neopustily. Ve prospěch našich dívek hovořil ve srovnání s Pardubicemi větší počet vítězství.

A kdo tedy zvítězil z mladoboleslavských : na 100 m žen Volfová 11.9 s, v oštěpu Císařová 4234 cm a na 200 m doběhla Volfová 3. za 25.3 s, v kouli Beneš s 1537 cm, na 3 km překážek Chlubna za 9:18.4 min a dorostenec Kverek v oštěpu hodem 6814 cm.

Mezi nejlepší se dostali i Honzátková na 3 km /10:38.9 min.-2./, Volfová na 200 m /25.3 s/ a dorostenec Hrnčíř na obou sprintech/vždy 3./ za 11.2 a 22.9 s.

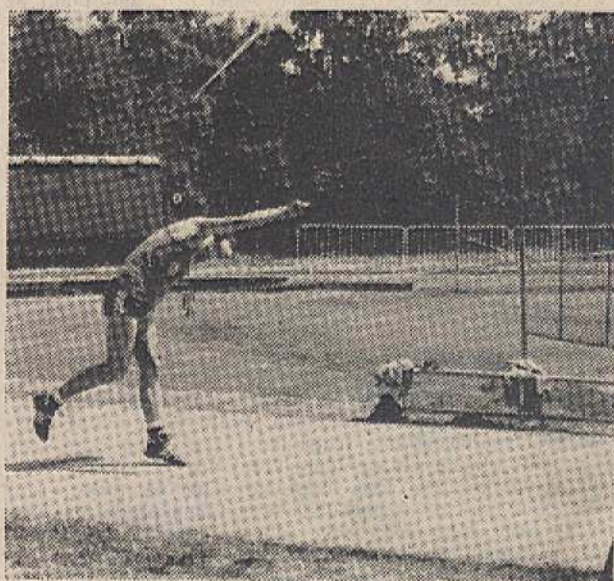
OPĚT
JAN ŽELEZNÝ

28. VIII. 84 NA ZÁVODECH
PRAGA ACADEMICA

PŘEKONAL
ČESKOSLOVENSKÝ
DOROSTENECKÝ a JUNIORSKÝ REKORD
V HODU OŠTĚPEM o 32 cm
VÝKONEM **77,72 m**

J. Železný

(Foto A. Zorman)





Chodci mezinárodně

Chodci v dresu ČSSR

Nominace mladoboleslavských chodců Stanislava Mezera a Ing. Jaroslava Průcknera na závod „Tour de Romandie“ v západním Švýcarsku byla sama o sobě úspěchem obou borců Auto Škody. Vždyť závod o 12 etapách v 9 dnech o celkové délce 307,5 km se vyšplhal až na 1510 m nadmořské výšky, měl v etapě I 1050 m převýšení a nejdelší denní dávka byla 44 km. Reprezentace ČSSR, v níž startoval kromě mladoboleslavských Pták z IFAZ Jablonec, skončila v konečném součtu sedmá časem 93:08:18 hod., když zvíťazilo Maďarsko před Francií. Individuálně vyhrál světový rekordman v hodinovce Francouz Lelievre, Mezera skončil 16. za 29:54:18 hod. a Průckner 28. za 33:53:15 hod.

Vystoupení závodníků Auto Škody ve Švýcarsku bylo důstojnou reprezentací československé atletiky i největším úspěchem mladoboleslavské chůze v posledních letech. (mk)



ST. MEZERA



JNG. JAR. PRŮCKNER

Západní částí Švýcarska vedl ve dnech 31. srpna až 8. září 1984 12 etapový chodecký závod, představující v 9 dnech 307,5 km, k tomu třeba ve IV. etapě převýšení +1050 m atd. Nejdelší etapa měřila 42 km, největší denní porce představovala 44 km, nejkratší etapa byla patnáctikilometrová. A do tohoto náročného závodu, vycházejícího ze Ženevy a vyplávající se až na kótu 1.510 m nad mořem, nastupovalo i družstvo ČSSR, jehož členy byli závodníci mladoboleslavské Auto Škody STANISLAV MEZERA a ING. JAROSLAV PRŮCKNER, společně s jabloneckým Jaroslavem Ptákem.

Hodnocení družstev přineslo vítězství Maďarsku před Francií, které nasadily vůbec to nejlepší, co měli k dispozici, ČSSR skončila 7. za 93:08:18 hod. Celkově měl nejlepší součet času světový rekordman v hodinovce Francouz Lelievre, z Čechoslováků skončil 13. Pták, 16. MEZERA /29:54:18 hod./, 28. ING. PRŮCKNER /33:53:15 hod./.

Jedná se po několika ne příliš výrazných letech o další úspěch mladoboleslavské chůze.

DOROSTENECKÉ národní ligy

Jen 3 atletické oddíly v ČSR se mohou pochlubit, že jejich dorosty postoupily ve všech kategoriích do národní atletické ligy dorostu, kde se každoročně utkávají vždy dva nejlepší celky z každého kraje o postupe do celostátního finále o titul přeborníka ČSSR družstev. Kromě atletické supervelmoci LIAZ Jablonec nad Nisou a libereckého Slovanu je v této trojici i mladoboleslavská Auto Škoda.

Na další postup však ani jeden z modrozlutých dorosteneckých kolektivů neměl. Ne že by nebyli k dispozici kvalitní borci, ale jejich počet není velký, družstva nejsou početná a absence výkonného borce přináší automaticky velkou ztrátu, mnohdy chybějí závodníci obsazující taková 4.-6. místa a umějí třeba dvě disciplíny. A takto personálně obsazená družstva neměla potom šanci proti oddílům, disponujícím střediskem vrcholového sportu a střední internátní sportovní školou.



Start rozběhu na 100 m, třetí zleva s brýlemi J o s e f S l u k a, který zůstal na dorostenecké lize trochu dlužen své předprázdninové výkonnosti. I tak patří ke skupině nadějí boleslavského sprintu čítající jména Michal Hrnčíř, Tomáš Resl, Jiří Lechner, Petr Kutschka a Josef Sluka.

A jak tedy vypadaly tabulky A skupin NL dorostu, v nichž byla Mladé Boleslav zařazena :

<u>Mladší dorostenci</u> / v Mladé Boleslavi /		<u>Starší dorostenci</u> / v Praze /	
1. LIAZ Jablonec nad Nisou	254,5	1. LIAZ Jablonec nad Nisou	248
2. Bohemians ČKD Praha	191	2. Poldi SONP Kladno	200
3. Slovan Liberec	134,5	3. Slavia IPS Praha	164
4. Dynamo ZČE Plzeň	128,5	4. Sparta ČKD Praha	161
5. AUTO ŠKODA ML. BOLESLAV	128,5	5. AUTO ŠKODA ML. BOLESLAV	125,5
6. Spartak Praha 4	58,5	6. Škoda Plzeň	119,5
7. Slavoj Čáslav	35,5	7. Slovan Liberec	98,5
8. TJ Sušice	28,5	8. Jiskra Domazlice	16

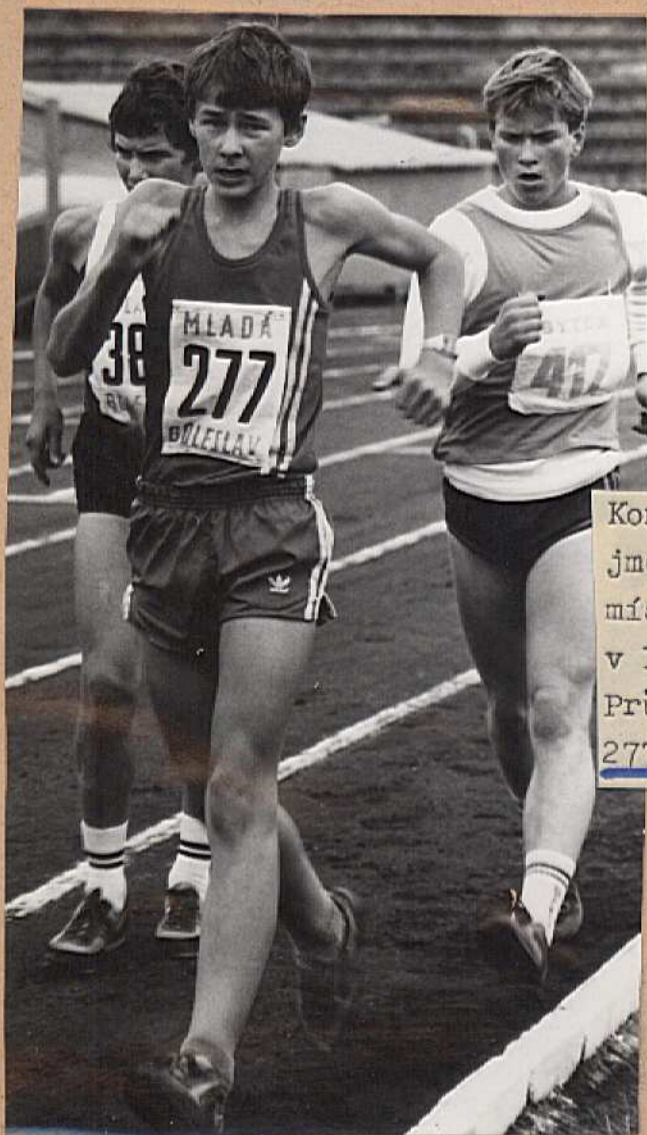
<u>Mladší dorostenky</u> / v Praze /		<u>Starší dorostenky</u> / v Jablonci nad Nisou /	
1. LIAZ Jablonec nad Nisou	155,5	1. LIAZ Jablonec nad Nisou	226,5
2. POLDI SONP Kladno	129	2. Bohemians ČKD Praha	119,5
3. Start VD Karlovy Vary	125	3. TJ Kolín	90
4. Dynamo ZČE Plzeň	114,5	4. Škoda Plzeň	72
5. Slavia IPS Praha	79	5. AUTO ŠKODA ML. BOLESLAV	57,5
6. Slovan Liberec	65	6. Sparta ČKD Praha	56
7. Vysoké školy Praha	49	7. TJ Klatovy	37,5
8. AUTO ŠKODA ML. BOLESLAV	21,5	8. Slovan Liberec	33

Nejlepší byli tedy doma mladší chlapci, které jen menší počet vítězství připravil o 4. místo a na třetí příčku bylo mínus 6 bodů.

Z nejlepších výsledků mladých atletů Auto Škody :

- ml. dorostenci 800 m 1. Lechner 2:06.0 min., oštěp 2. Rýdl 5395 cm,
- st. dorostenci 800 m 1. Polánek 1:58.12 min, oštěp 2. Kverek 6602 cm,
200 m 2. Hrnčíř 23.11 s,
- st. dorostenky 100 m překážek 2. - 3. Jarošová 15.7 s

Mladoboleslavský vytrvalecký příslib pro
budoucnost : Karel Křížek
/č. 267, před ním Hnát z Bohemians Praha/
Čas 9:25.4 min a 3. místo na 3 km.



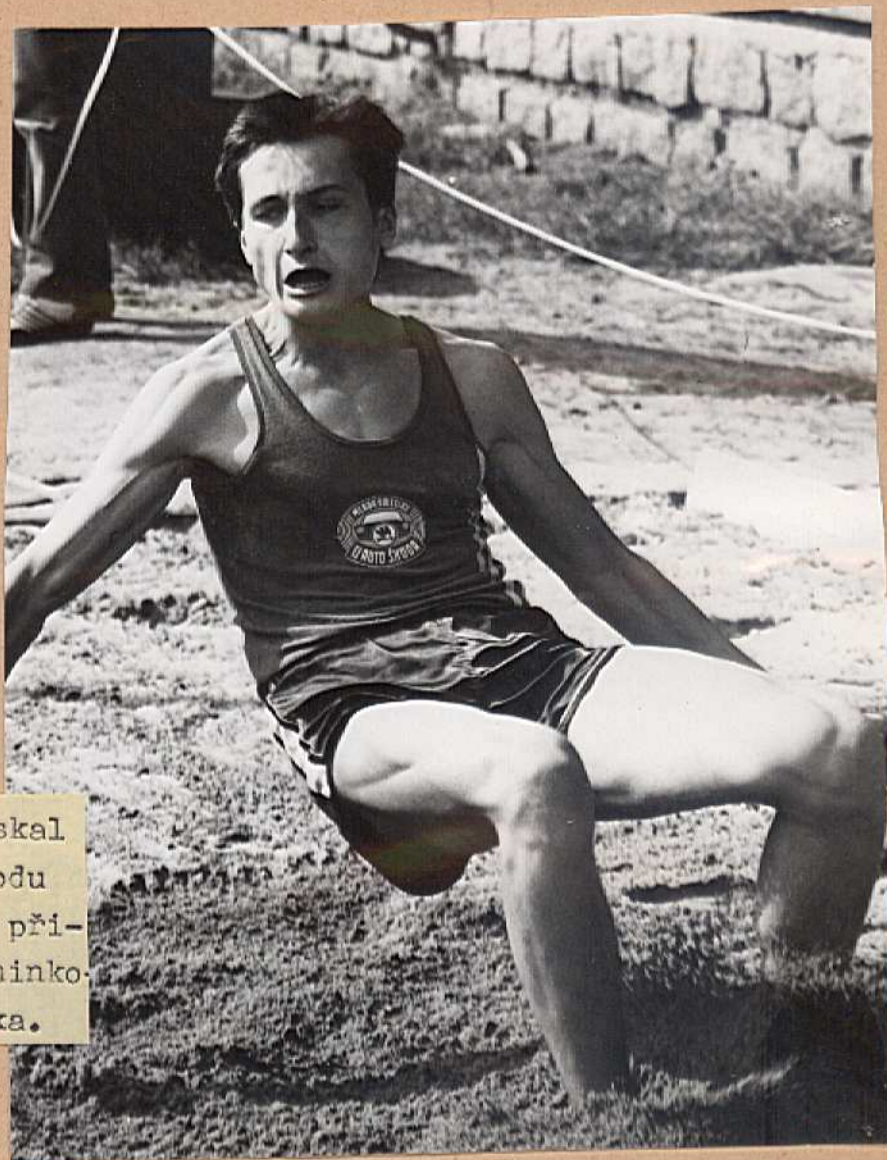
Konečně ! Objevil se šikovný kluk se zá-
jmem o chůzi a také s předpoklady : 3.
místo na 5 km v osobním rekordu 29:48,6
v 15 letech pro svěřence Ing. Jarďy
Prücknera Pavla Cindra / č.
277 /.



Ve stopách svých vrhačských rodičů Věry a Jindřicha jde dorostenec Auto Škody D a - v i d Z a p a d l o. Jeho postava naznačuje, že z oštěpařsko - koulařské kombinace se léty může vykristalizovat dobrý vrhač, jaké v současnosti naše atletika potřebuje.

Stejně jako na mistrovství ČSR : 2.místo v oštěpu pro J a n a R ý d l a, dalšího z výborných mladoboleslavských oštěpařů dorosteneckého věku.





V dálce i trojskoku získal
cenné body pro Auto Škodu
Jiří Havrda, při-
pravující se podle tréninko-
vých plánů Josefa Horáka.



Prvně přes 6 metrů skočil
talentovaný Petr Kul-
ka /3. s 604 cm/.



Čtvrtý ze závodů oštěpařů, finalista do-
rosteneckého mistrovství ČSR, 16 letý
závodník Auto Škody František
Žádný. Prozatím jsou v jeho hodech
velké technické nedostatky, ale ty se da-
jí úsilovným tréninkem odstranit.

Podzimní úspěchy atletů

ZLATÉ MEDAILE KADANIKA A KRÍŽKOVÉ

Po několikaletém půstu dali mladí závodníci na zářovském přeboru USA v atletice opravdu o sobě vědět. Ve velkou čtvrtkařskou naději roste odchovanec sportovních tříd na 6. základní škole v Mladé Boleslavi Petr Kadaník, jenž zvítězil v bězích na 150 i 300 m. Třetí přebornický titul přidala Krížková v závodě na 1500 m.

DŮSTOJNÁ REPREZENTACE V POLSKU

Na velkém mezinárodním atletickém mítinku ve Walci startovala i skupina mládežnických bězců. Zlepšil se opět sprintér Jirňák, už na 11.1 s na 100 m (200 m zaběhl za 23.1 s.), dařilo se dorosteneckým čtyřstovkářům Polánkovi (53.3 s.) a Trhoňovi (53.5 s.), další osobní rekord si zlepšil na trati 1000 m Polánek na 2:33.7 min., oštěpem hodil Kverek 6648 cm. Výborně si vedla Volfová (100 m 12.1, 200 m 23.1 s, dálka 485), 1000 m zaběhla dorostenka Dlasková za 3:07.8 min., oštěpem hodila Zítková 3146 cm, Krýzová skočila do dálky 522 cm (plus 100 m za 12.9 s.).

DVĚ VITĚZSTVÍ VE CVIKOVĚ

Jubilejního 30. ročníku Běhu cvikovem se zúčastnila i početná skupina běžců Auto Škody. Na nejvyšší stupeň vystoupily vítězka závodu žen na 1600 m Honzátková a nejrychlejší starší dorostenka Bradáčková.

JUBILEJNÍ POHÁR

Ve III. ročníku této soutěže středních škol bylo na okresním kole dosaženo celé řady výborných výsledků chlapců a děvčat z atletického oddílu Auto Škody. Výbornou úroveň mají tyto výsledky: dálka Kufka 588 cm, 400 m Trhoň 53.7 s., oštěp Týdl 5320 cm, 800 m Janků 2:31.4 min., 200 m a oštěp Zítková 28.5 s. a 3434 cm. (mk)

Běh Svobody

Konopiště

5. září 1984

Kvalifikace na Běh Rudého práva do Prahy, kam postoupili st. žák Rešl, st. žákyně Křížková /vítězka na 1.200 m/, ml. dorostenka Boháčková /2. na 1700 m/, st. dorostenky Dlasková /1./, Bradáčková /2./ a Krbečková /4., všechny na 1700 m/. Zvítězil i ml. žák Hart na 700 m.

Přebory Středočeského kraje žactva jednotlivců na dráze
Neratovice

8. září 1984

Tituly pro Mladou Boleslav :

- st. žáci : 150 a 300 m Kadaník 17.8 a 38.5 s, 3 km chůze Kameník 18:56. min
- st. žákyně : dálka Krylová 500 cm,
- ml. žáci : kriket Hanzlík 5480 cm
- ml. žákyně : 300 m Bl. Karbanová 47.7 s, kriket Karmazínová 4380 cm



Na atletickém přeboru
ČSR družstev

REKORD ŽELEZNEHO

PRAHA (sv) — Atletické přebory
ČSR družstev v Praze přinesly ce-
lou řadu pěkných výsledků.

Ozdobou přeborů byl jistě nový
juniorův a dorostenecký rekord
v hodu oštěpem, kterého dosáhl
Jan Železný z Autoškoly Mladá Bo-
leslav výkonem 80,32 m.

Jsou hranice, které se nezdolávají každý den. Mezi ně patří i 80 m v do-
rosteneckém věku v hodu oštěpem /viděno měřítky světové atletiky/. Od 8.
září 1984 se i Československo zařadilo mezi země, které mají své juniór-
ské, ba i dorostenecké /těch v Evropě moc nebude/ rekordy za 80 metry :
výkon 8032 cm mladoboleslavského staršího dorostence / narozeného 16.6.
1966 / Jana Železného má punc světovosti s velkým S
a bude patrně nejlepším letošním výkonem československého dorostence-at-
leta, současně i jedním z nejhodnotnějších výkonů, jakých kdy mladobole-
slavský atlet v šedesátileté historii tohoto sportu v našem městě dosáhl.
Je už asi všeobecně známo, že Honzův bratr Petr vojákuje v ASVS Dukla
Bánská Bystrica /hází též oštěp/, že Honzu trénuje jeho otec, léta úspěš-
ný trenér mladoboleslavských oštěpařů /M. Doležal, I. Slabá, M. Sobotka
atd./, před léty výborný protagonista téže disciplíny, že Honzova maminka
držela ještě jako Jana Horáková čs. dorostenecký rekord, že to bylo letos
už třetí zlepšení obou rekordů /vloni 7434 cm/, že Honza letos neprohrál
žádný závod se soupeřem z míšedežnické kategorie po celé Evropě /mimo jiné
prvým boleslavským vítězem „Družby“/, že... atd. **G r a t u l u j e m e !**

.. a ještě jeden oddílový rekord -

na 2 km

V několika posledních sezónách je oporou ligového celku modrozlutých na středních tratích 21 letý Jaroslav Chlubna. Mokrát, zejména na 3 km překážek, chybělo svěřenci Dr. Pavla Svobody málo k zápisu do listiny oddílových rekordů. Ale Jarda se konečně dočkal : v Praze zlepšil oddílový rekord Petra Švarce 5:31.8 min. / z r. 1975 / na výborných 5:20.2 min.

Tradiční družební závody

Důstojnou tečkou za atletickou sezónou 1984 v Mladé Boleslavi byl mezinárodní atletický mítink za účasti mladých závodníků z družební TJ BSG Zittau v NDR, uspořádaný prvou říjnovou sobotu na ústředním stadioně za ideálního počasí babího léta.

Z velikého množství výkonů / např. na šedesátku mladších žáků i žákyň bylo po pěti bězích /, které byly dosaženy mnohdy v premiéře mladičkého adepta královny sportu na opravdických závodech, upoutala odvaha běžců na kilometr i šestistovku, srdnaté souboje štafet a zejména výkony v hođu kriketovým míčkem mladšího žactva / na témže jaxpexovém sektoru, kde jsou doma mladoboleslavští oštěpaři, pýcha současné atletiky Auto Škody / - Hanzlík 5818, Wolfová 5246, Karmazínová 5140 cm /plus fůra osobních rekordů v této disciplíně/.

Výborně zakončila sezónu Táša Nevosadová /st. dorostenka/, hodila oštěpem 3746 cm, v téže disciplíně zaznamenala nejmladší ligové závodnice Jitka Zítková 3236 cm. Nadějných je 29 m st. žákyň Andrusové.

Také

MY

vzpomínáme



Památce Evžena Rošického

(K jeho nedožitým
sedmdesátinám)

Čas letí
jak divoký hřebec bez uzdy,
hory se propadají, nebesa
se přibližují,
ale básník a bojovník neumírá.

Jiskrné oko, vlasy havraní,
je stále stejně s námi ve zbraní,
s vlajkou pravdy pozdvíženou
na poplach.

Tak běžel svůj velký závod
po křižovatce podmínovaných drah,
s očima upřenýma do svobody,
se srdcem chlapce na dlaní,
se rty žiznicími po kapce živé vody.

Nastala chvíle obléknout si
jasný dres,
vyprostit bídu světa ze železi

Tak Evžen Rošický svět miloval,
větrné rovinky, modravých dalek
příd,
své jistoty, své zaslíbené pevniny
zadarmo nedal ani píď.

Vzpomeň si na to dnes!
Stopy jsou přímé, musíš v nich
jít dál

Srdce zní do boje jak zvon.
Rozechvěn, až se na startovní
čáru postavíš,
na dráze, v životě, řekni si:

Musím dál a výš,
musím jako on
BOJOVAT!

MIRKO PARÁČEK
Kresba OTA MASEK

básnické vyprávění
slumocnění jeho
atletickým spolubojovníkem
sprinterským rekordmanem

M. Paráčkem

ZNÍ

JAKO KRÉDO

MLADÉHO ATLETA

Otázky na tělo

MÍSTO A POSLÁNÍ VÝKONNOSTNÍ ATLETIKY

Výkonnostní sport se dosud často rozvíjel spíše kvantitativně než kvalitativně. Slabinou byla zejména nedostatečná plánovitost a cílevědomost rozvíjení základny oddílů, nedostatečná orientace na věkovou strukturu (pozornost věnovaná žactvu, přechodu mezi mládežnickými kategoriemi), záhodnocení úrovně nedosáhla ani péče o dostatek kvalitních cvičitelů, trenérů, rozhodčích. Právě z výkonnostního sportu přece vyšla a vychází převážná většina rozhodčích, trenérů, funkcionářů, bez něj by se ani podstatná část našich dobrovolných a dokonce i profesionálních kádrů nedostala ke sportu vrcholovému. Vždyť každý musí napřed poznat a zamilovat si ne-napodobitelnou atmosféru závodů a soutěží, aby poznal nezbytnost tělovýchovné aktivity, její nezastupitelné místo v životním stylu. Bez desítek závodů v každém okrese by atletika nebyla atletikou, bez ruchu na desítkách venkovských hřišt by i rekordmani ztraceli svou gloriolu; bez zasvěceného zájmu, bez pokračovatelů, příznivců.

To si jistě každý umí představit. Výkonnostní sport je proto nezastupitelným mezičlánkem. Je prostředkem výchovy ke smyslu pro kolektiv, k česnosti, přímosti, k účtě k pravidlům a normám, ke schopnosti ocenit práci druhého a neosidit práci vlastní. Na druhé straně si ovšem žádná společnost nemůže dovolit neúměrnou podporu tomu, kdo neodvádí adekvátní výsledky. A tu jsme znova u přísné diferenciaci mezi odvětvími i uvnitř nich. U jednoznačné potřeby organizování a využívání výkonnostního sportu v hranicích vymezených jeho požadovanou dvojjedinou funkcí.

V atletice máme co řešit především v kategoriích mládeže. Máme atletické sportovní třídy, ovšem návaznost další práce pokulhává. Na středních školách, hlavně pak na odborných učilištích, je nesrovnatelně méně příležitostí ke sportu než ve specializovaných atletických třídách. Četné problémy jsou i kolem TSM, trvalou slabinou je přechod z dorostenecké do seniorské kategorie, kde se ztrácí nejvíce mladých atletů. Nezapomínejme ani na to, že mnoho našich výborných závodníků končí s atletikou a «mizí». Atletika by je potřebovala — jako dobrovolné funkcionáře, trenéry, rozhodčí. Nebo otázka školství: nejjednodušeji se spokojíme výčetem počtu vyškolených a již se nedíváme, kolik jich skutečně aktivně vykonává funkci, pro které byli připraveni...

Problémů k řešení je ještě více. Máme všichni zájem na tom, aby výkonnostní atletika přednostně řešila problémy svého příspěvku k rozvoji masové a vrcholové atletiky. Je třeba stále hledat vynalézavé, moderní, nové metody práce.

Atletika byla vždy sportem skromných a nenáročných nadšenců. I dnes máme obrovský potenciál v lidech, kteří svému sportu nadšeně pomáhají, kteří umějí přemýšlet, tvořitivě a nápaditě hledat novou, kvalitnější cestu. Ve skromnosti, nadšení a lásce, v tradiční pílí je i přistupovat k výkonosti atletiky.

*Přemýšlíme
o své činnosti*

NAŠE

výkonnostní atletika

JE NEZASTUPITELNÁ